

f VODESTI I SAVJETI in ŽELITE LI DONIRATI? @

Rak nije samo zdravstveni problem. Prestanimo pričati, djelejmo!

Ivana Kalogjera, 17. listopada 2021.

Podaci o zloćudnim bolestima u EU i Hrvatskoj ukazuju da ne možemo čekati završetak pandemije te je potrebno krenuti u djelujući borbu protiv raka na temelju Nacionalnog strateškog okvira protiv raka, zaključeno je pröli tijedan na virtualnoj konferenciji održanoj povodom kampanje TIME TO ACT CROATIA, koja je posvećena borbi protiv raka u razdoblju pandemije.

Deset mjeseci ranije, 15. prosinca 2020., Sabor RH jednoglasno je usvojio Nacionalni strateški okvir protiv raka do 2030. kojim se želi unaprijediti sveobuhvatno pranje, prevencija i usluge za riječne maligne bolesti. Dokument, na čije se donošenje čekalo punih 11 godina, sadrži 284 mjeere cije bi primjene rebala rezultatima boljom skrb za onkološke pacijente i njihove obitelji. No, prošlo je punih deset mjeseci, a najavljena bolja budućnost za građane RH, među kojima će svaki treći u nekom trenutku života oboljeti od raka, još nije na vidiku.

Među osobama s istukstvom maligne bolesti je i Goranka Perc kojoj je rak dojke dijagnosticiran 2016. godine, u dobi od 43 godine.

„Sredinom prošnjice ove godine bit će točno pet godina od moje operacije raka dojke i uči cu u statistiku osoba koje su u preživjele raka. Od početka bolesti se tako i ojećam. Kao brojka u sustavu, mojih prijatelja i poznanika dobro je znana moja priča o borbi sa sustavom. Prijek godina odgođena mi je operacija raka dojke jer nisam bila hitan slučaj. Navodno, u bolnici u kojoj sam se trebala operirati tada nije bilo anestezologa, ali i zbog toga meni ne poznatih razloga. Kako se to ne bi ponovilo više nizome, uključila sam se u rad udruge NISMO SAME. Svim srcem sam željela doprinjeti promjenama statusa onkoloških pacijenata u našem društvu i sustavu. Silno sam željela pokrenuti promjene, no ne mogu se oteti dojmu da i dalje stojim u mjestu. Nisam željela biti broj, no sad više nego ikad ojećam da sam upravo to“, govor Goranika te dodaje kako poučena svojim osobnim istukstvom od ministra zdravstva i njegovih suradnika koji su zaduženi za provođenje Nacionalnog strateškog okvira protiv raka očekuje da što prije započnu s njegovom već lončku zakašnjenom realizacijom.

„Budući da moja obitelj i ja ulazimo u brojak od 850 tisuća hrvatskih građana Cije je svakodnevni život izrazno pogoden raku, poznat je u cijelom procesu, od saznanja dijagnoze do izlječenja, pa tražim da Hrvatska što prije unaprijeđi ukupni zdravstveni sustav. Kao građanka, i kao onkološki pacijent, smatram da prvenstveno treba prestatiti samo pricati o prevenciji. Potrebno je, i to prije, uvesti što dostupnije preventivne kampanje i pregledje tijekom cijele godine. Rak dojke ne pogada samo u listopadu. On pogada svakodnevno. Isto je i s drugim vrstama tumora. Potrebno je kontinuirano raditi na poduzimanju svijesti svih građana RH, slati poruke putem medija, djejavati preko primarnih zdravstvenih ordinacija, upotrijebiti te unaprijediti postojeće alate“, kaže.

Drugi je problem vezan uz tretiranje pacijenata u sustavu.

„Svi onkološki pacijenti zaslubili su da ih se tretira dostojanstveno u svim fazama liječenja. Krenimo od samog saznanja dijagnoze. Nju mora priopćiti stručna i edukirana osoba. Niti jedan pacijent ne bi trebao primiti dijagnozu u pisanim obliku na nekom šalteru ili postoru. Za to mora biti zadužen tim stručnjaka u kojem, bez iznimke, treba biti i osoba zadužena za psihološku podršku, i to kroz sve faze liječenja“, ističe Goranika.

Također, upozorava, pacijentima su potrebne detaljne upute za svaki korak liječenja.

„To bi isto trebao koordinirati tim stručnjaka, od onkologa, kirurga, psihologa i svih onih koji na bilo koji način sudjeluju u liječenju pacijenata. Pacijenti ne smiju futati od sobe do sobe ne znaajući koji je sljedeći korak i što ih čeka. Također je neophodno da pacijent bude uključen u sve faze planiranja liječenja i da u svakom trenutku ima sve informacije vezane uz procese, ali i da bude uključen u donošenje odluka. I za kraj, izuzetno je važno, ako ne i najvažnije, skratiti vremenski svu procese liječenja, od dijagnostike, operacije i daljnog liječenja. Nedopustivo je da onkološki pacijenti od saznanja dijagnoze do početka procesa liječenja čekaju i po više mjeseci. Pritom mislim i na kontrolne pregledje nakon završetka liječenja. Nepriručljivo je da onkološki pacijenti čekaju godinu i više dana na magnet, ultrazvuk ili bilo koju potrebnu kontrolnu pretragu“, kaže i zaključuje:

„Budući da moja obitelj i ja ulazimo u brojak od 850 tisuća hrvatskih građana Cije je svakodnevni život izrazno pogoden raku, poznat je u cijelom procesu, od saznanja dijagnoze do izlječenja, pa tražim da Hrvatska što prije unaprijeđi ukupni zdravstveni sustav. Kao građanka, i kao onkološki pacijent, smatram da prvenstveno treba prestatiti samo pricati o prevenciji. Potrebno je, i to prije, uvesti što dostupnije preventivne kampanje i pregledje tijekom cijele godine. Rak dojke ne pogada samo u listopadu. On pogada svakodnevno. Isto je i s drugim vrstama tumora. Potrebno je kontinuirano raditi na poduzimanju svijesti svih građana RH, slati poruke putem medija, djejavati preko primarnih zdravstvenih ordinacija, upotrijebiti te unaprijediti postojeće alate“, kaže.

Drugi je problem vezan uz tretiranje pacijenata u sustavu.

„Svi onkološki pacijenti zaslubili su da ih se tretira dostojanstveno u svim fazama liječenja. Krenimo od samog saznanja dijagnoze. Nju mora priopćiti stručna i edukirana osoba. Niti jedan pacijent ne bi trebao primiti dijagnozu u pisanim obliku na nekom šalteru ili postoru. Za to mora biti zadužen tim stručnjaka u kojem, bez iznimke, treba biti i osoba zadužena za psihološku podršku, i to kroz sve faze liječenja“, ističe Goranika.

Također, upozorava, pacijentima su potrebne detaljne upute za svaki korak liječenja.

„To bi isto trebao koordinirati tim stručnjaka, od onkologa, kirurga, psihologa i svih onih koji na bilo koji način sudjeluju u liječenju pacijenata. Pacijenti ne smiju futati od sobe do sobe ne znaajući koji je sljedeći korak i što ih čeka. Također je neophodno da pacijent bude uključen u sve faze planiranja liječenja i da u svakom trenutku ima sve informacije vezane uz procese, ali i da bude uključen u donošenje odluka. I za kraj, izuzetno je važno, ako ne i najvažnije, skratiti vremenski svu procese liječenja, od dijagnostike, operacije i daljnog liječenja. Nedopustivo je da onkološki pacijenti od saznanja dijagnoze do početka procesa liječenja čekaju i po više mjeseci. Pritom mislim i na kontrolne pregledje nakon završetka liječenja. Nepriručljivo je da onkološki pacijenti čekaju godinu i više dana na magnet, ultrazvuk ili bilo koju potrebnu kontrolnu pretragu“, kaže i zaključuje:

„Budući da moja obitelj i ja ulazimo u brojak od 850 tisuća hrvatskih građana Cije je svakodnevni život izrazno pogoden raku, poznat je u cijelom procesu, od saznanja dijagnoze do izlječenja, pa tražim da Hrvatska što prije unaprijeđi ukupni zdravstveni sustav. Kao građanka, i kao onkološki pacijent, smatram da prvenstveno treba prestatiti samo pricati o prevenciji. Potrebno je, i to prije, uvesti što dostupnije preventivne kampanje i pregledje tijekom cijele godine. Rak dojke ne pogada samo u listopadu. On pogada svakodnevno. Isto je i s drugim vrstama tumora. Potrebno je kontinuirano raditi na poduzimanju svijesti svih građana RH, slati poruke putem medija, djejavati preko primarnih zdravstvenih ordinacija, upotrijebiti te unaprijediti postojeće alate“, kaže.

Drugi je problem vezan uz tretiranje pacijenata u sustavu.

„Svi onkološki pacijenti zaslubili su da ih se tretira dostojanstveno u svim fazama liječenja. Krenimo od samog saznanja dijagnoze. Nju mora priopćiti stručna i edukirana osoba. Niti jedan pacijent ne bi trebao primiti dijagnozu u pisanim obliku na nekom šalteru ili postoru. Za to mora biti zadužen tim stručnjaka u kojem, bez iznimke, treba biti i osoba zadužena za psihološku podršku, i to kroz sve faze liječenja“, ističe Goranika.

Također, upozorava, pacijentima su potrebne detaljne upute za svaki korak liječenja.

„To bi isto trebao koordinirati tim stručnjaka, od onkologa, kirurga, psihologa i svih onih koji na bilo koji način sudjeluju u liječenju pacijenata. Pacijenti ne smiju futati od sobe do sobe ne znaajući koji je sljedeći korak i što ih čeka. Također je neophodno da pacijent bude uključen u sve faze planiranja liječenja i da u svakom trenutku ima sve informacije vezane uz procese, ali i da bude uključen u donošenje odluka. I za kraj, izuzetno je važno, ako ne i najvažnije, skratiti vremenski svu procese liječenja, od dijagnostike, operacije i daljnog liječenja. Nedopustivo je da onkološki pacijenti od saznanja dijagnoze do početka procesa liječenja čekaju i po više mjeseci. Pritom mislim i na kontrolne pregledje nakon završetka liječenja. Nepriručljivo je da onkološki pacijenti čekaju godinu i više dana na magnet, ultrazvuk ili bilo koju potrebnu kontrolnu pretragu“, kaže i zaključuje:

„Budući da moja obitelj i ja ulazimo u brojak od 850 tisuća hrvatskih građana Cije je svakodnevni život izrazno pogoden raku, poznat je u cijelom procesu, od saznanja dijagnoze do izlječenja, pa tražim da Hrvatska što prije unaprijeđi ukupni zdravstveni sustav. Kao građanka, i kao onkološki pacijent, smatram da prvenstveno treba prestatiti samo pricati o prevenciji. Potrebno je, i to prije, uvesti što dostupnije preventivne kampanje i pregledje tijekom cijele godine. Rak dojke ne pogada samo u listopadu. On pogada svakodnevno. Isto je i s drugim vrstama tumora. Potrebno je kontinuirano raditi na poduzimanju svijesti svih građana RH, slati poruke putem medija, djejavati preko primarnih zdravstvenih ordinacija, upotrijebiti te unaprijediti postojeće alate“, kaže.

Drugi je problem vezan uz tretiranje pacijenata u sustavu.

„Svi onkološki pacijenti zaslubili su da ih se tretira dostojanstveno u svim fazama liječenja. Krenimo od samog saznanja dijagnoze. Nju mora priopćiti stručna i edukirana osoba. Niti jedan pacijent ne bi trebao primiti dijagnozu u pisanim obliku na nekom šalteru ili postoru. Za to mora biti zadužen tim stručnjaka u kojem, bez iznimke, treba biti i osoba zadužena za psihološku podršku, i to kroz sve faze liječenja“, ističe Goranika.

Također, upozorava, pacijentima su potrebne detaljne upute za svaki korak liječenja.

„To bi isto trebao koordinirati tim stručnjaka, od onkologa, kirurga, psihologa i svih onih koji na bilo koji način sudjeluju u liječenju pacijenata. Pacijenti ne smiju futati od sobe do sobe ne znaajući koji je sljedeći korak i što ih čeka. Također je neophodno da pacijent bude uključen u sve faze planiranja liječenja i da u svakom trenutku ima sve informacije vezane uz procese, ali i da bude uključen u donošenje odluka. I za kraj, izuzetno je važno, ako ne i najvažnije, skratiti vremenski svu procese liječenja, od dijagnostike, operacije i daljnog liječenja. Nedopustivo je da onkološki pacijenti od saznanja dijagnoze do početka procesa liječenja čekaju i po više mjeseci. Pritom mislim i na kontrolne pregledje nakon završetka liječenja. Nepriručljivo je da onkološki pacijenti čekaju godinu i više dana na magnet, ultrazvuk ili bilo koju potrebnu kontrolnu pretragu“, kaže i zaključuje:

„Budući da moja obitelj i ja ulazimo u brojak od 850 tisuća hrvatskih građana Cije je svakodnevni život izrazno pogoden raku, poznat je u cijelom procesu, od saznanja dijagnoze do izlječenja, pa tražim da Hrvatska što prije unaprijeđi ukupni zdravstveni sustav. Kao građanka, i kao onkološki pacijent, smatram da prvenstveno treba prestatiti samo pricati o prevenciji. Potrebno je, i to prije, uvesti što dostupnije preventivne kampanje i pregledje tijekom cijele godine. Rak dojke ne pogada samo u listopadu. On pogada svakodnevno. Isto je i s drugim vrstama tumora. Potrebno je kontinuirano raditi na poduzimanju svijesti svih građana RH, slati poruke putem medija, djejavati preko primarnih zdravstvenih ordinacija, upotrijebiti te unaprijediti postojeće alate“, kaže.

Drugi je problem vezan uz tretiranje pacijenata u sustavu.

„Svi onkološki pacijenti zaslubili su da ih se tretira dostojanstveno u svim fazama liječenja. Krenimo od samog saznanja dijagnoze. Nju mora priopćiti stručna i edukirana osoba. Niti jedan pacijent ne bi trebao primiti dijagnozu u pisanim obliku na nekom šalteru ili postoru. Za to mora biti zadužen tim stručnjaka u kojem, bez iznimke, treba biti i osoba zadužena za psihološku podršku, i to kroz sve faze liječenja“, ističe Goranika.

Također, upozorava, pacijentima su potrebne detaljne upute za svaki korak liječenja.

„To bi isto trebao koordinirati tim stručnjaka, od onkologa, kirurga, psihologa i svih onih koji na bilo koji način sudjeluju u liječenju pacijenata. Pacijenti ne smiju futati od sobe do sobe ne znaajući koji je sljedeći korak i što ih čeka. Također je neophodno da pacijent bude uključen u sve faze planiranja liječenja i da u svakom trenutku ima sve informacije vezane uz procese, ali i da bude uključen u donošenje odluka. I za kraj, izuzetno je važno, ako ne i najvažnije, skratiti vremenski svu procese liječenja, od dijagnostike, operacije i daljnog liječenja. Nedopustivo je da onkološki pacijenti od saznanja dijagnoze do početka procesa liječenja čekaju i po više mjeseci. Pritom mislim i na kontrolne pregledje nakon završetka liječenja. Nepriručljivo je da onkološki pacijenti čekaju godinu i više dana na magnet, ultrazvuk ili bilo koju potrebnu kontrolnu pretragu“, kaže i zaključuje:

„Budući da moja obitelj i ja ulazimo u brojak od 850 tisuća hrvatskih građana Cije je svakodnevni život izrazno pogoden raku, poznat je u cijelom procesu, od saznanja dijagnoze do izlječenja, pa tražim da Hrvatska što prije unaprijeđi ukupni zdravstveni sustav. Kao građanka, i kao onkološki pacijent, smatram da prvenstveno treba prestatiti samo pricati o prevenciji. Potrebno je, i to prije, uvesti što dostupnije preventivne kampanje i pregledje tijekom cijele godine. Rak dojke ne pogada samo u listopadu. On pogada svakodnevno. Isto je i s drugim vrstama tumora. Potrebno je kontinuirano raditi na poduzimanju svijesti svih građana RH, slati poruke putem medija, djejavati preko primarnih zdravstvenih ordinacija, upotrijebiti te unaprijediti postojeće alate“, kaže.

Drugi je problem vezan uz tretiranje pacijenata u sustavu.

„Svi onkološki pacijenti zaslubili su da ih se tretira dostojanstveno u svim fazama liječenja. Krenimo od samog saznanja dijagnoze. Nju mora priopćiti stručna i edukirana osoba. Niti jedan pacijent ne bi trebao primiti dijagnozu u pisanim obliku na nekom šalteru ili postoru. Za to mora biti zadužen tim stručnjaka u kojem, bez iznimke, treba biti i osoba zadužena za psihološku podršku, i to kroz sve faze liječenja“, ističe Goranika.

Također, upozorava, pacijentima su potrebne detaljne upute za svaki korak liječenja.

„To bi isto trebao koordinirati tim stručnjaka, od onkologa, kirurga, psihologa i svih onih koji na bilo koji način sudjeluju u liječenju pacijenata. Pacijenti ne smiju futati od sobe do sobe ne znaajući koji je sljedeći korak i što ih čeka. Također je neophodno da pacijent bude uključen u sve faze planiranja liječenja i da u svakom trenutku ima sve informacije vezane uz procese, ali i da bude uključen u donošenje odluka. I za kraj, izuzetno je važno, ako ne i najvažnije, skratiti vremenski svu procese liječenja, od dijagnostike, operacije i daljnog liječenja. Nedopustivo je da onkološki pacijenti od saznanja dijagnoze do početka procesa liječenja čekaju i po više mjeseci. Pritom mislim i na kontrolne pregledje nakon završetka liječenja. Nepriručljivo je da onkološki pacijenti čekaju godinu i više dana na magnet, ultrazvuk ili bilo koju potrebnu kontrolnu pretragu“, kaže i zaključuje:

„Budući da moja obitelj i ja ulazimo u brojak od 850 tisuća hrvatskih građana Cije je svakodnevni život izrazno pogoden raku, poznat je u cijelom procesu, od saznanja dijagnoze do izlječenja, pa tražim da Hrvatska što prije unaprijeđi ukupni zdravstveni sustav. Kao građanka, i kao onk